

den til at korrigerer disse indvendinger. Lad mig kort opridse centerets formål og organisering, som vi tydeligt har fremlagt det i aktstykket.

For det første skal det gennemføre en fri og bred forsknings- og formidlingsindsats om emnet. Emnet er de militære trusler fra Østblokken og især periodens modsætninger inden for politik, medier og kultur.

For det andet skal centeret være helt selvstændigt og uafhængigt og kun bemandet med fagkyndige. Det får sine egne stillinger og en bestyrelse, som skal have kompetence med hensyn til hele bevillingen. Alle i bestyrelsen skal have relevant forskningsfaglig baggrund, og bestyrelsen skal via åbent opslag ansætte en centerleder på professorniveau. Centerlederen skal via åbne opslag ansætte de øvrige forskere.

Når bevillingen skal udmøntes som et center, skyldes det et ønske om, at opgaven bliver løst samlet og fokuseret. Centeret skal samlokaliseres med Forsvarsakademiet, og det er begrundet i to ting.

For det første bliver det en mere attraktiv arbejdsplads for de ansatte forskere, end et helt fritstående center ville blive. Der er også på akademiet beslægtede miljøer inden for historisk og politisk videnskab.

For det andet kan der spares lidt på de administrative udgifter.

Både forsvarsministeren og Forsvarsakademiets ledelse har sagt ja til at huse centeret, men centeret forbliver både ledelsesmæssigt og organisatorisk helt uafhængigt. Hverken akademiet eller forsvarsministeren kan således blande sig i forskningsaktiviteterne.

Der er derfor ikke mere politisk styring her, end der er i alle andre forskningsprogrammer, hvor Folketinget har fastlagt et formål og et tema. Alle metoder og resultater er helt op til forskerne, de hverken kan eller må styres på nogen måde. Der er heller ikke noget ualmindeligt i, at en regering placerer en specifik opgave på et særligt institut. SR-regeringen placerede f.eks. koldkrigsudredningen på det tidligere Dansk Udenrigspolitisk Institut, i dag Dansk Institut for Internationale Studier.

Oppositionens forslag, B 77, om et nordisk forskningsinstitut omhandler stort set samme emne, men oppositionen er tilsyneladende mere ambitiøs end regeringen. For det første skal man inddrage alle de nordiske lande. For det andet er der tale om et tredobbelt budget, i stedet for 10 mio. kr., ja, så taler vi her om 30 mio. kr. Endelig er instituttets levetid dobbelt så lang som for det

danske center, som vi foreslår, nemlig 6 år i stedet for 3 år.

Men vi har ikke vished for, om planen overhovedet kan gennemføres. Vi ved f.eks. ikke, hvordan de øvrige nordiske lande vil stille sig, og vi har heller ikke afsat det langt større beløb, der angives i forslaget, på finansloven. Og vi er overbeviste om, at der kan opnås spændende resultater i løbet af de 3 år. Det ser vi f.eks. i forbindelse med mange andre forskningsprogrammer, som igangsættes; de løber netop meget ofte over 3, ja, måske 4 år.

Hvis det om 3 år skulle vise sig, at der fortsat er behov for endnu mere forskning, jamen så kan vi jo tage sagen op i Folketinget igen.

På baggrund af det her meddelte vil jeg gerne sige, at regeringen ikke kan støtte de to beslutningsforslag nr. B 77 og nr. B 78.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Nu er det muligvis ufrivilligt, at hele det her forløb giver i hvert fald mig mindelser om den gang, Sovjetunionens Kommunistiske Parti eksisterede. Det parti var jo karakteriseret ved én ting bl.a., og det var, at man udgav officielle historiebeskrivelser. Hver gang der havde været en paladsrevolution og der var kommet nogle nye despoter til, lavede man om på historien, så det kunne fremgå, at den til enhver tid siddende hersker altid havde haft ret, her var intet at komme efter.

Kl. 12.40

Når jeg synes, at det giver den slags mindelser, så er det jo, fordi selve argumentet, selve *argumentet* for, at man skulle have det her forsvarsinitiativ sat i værk jo ikke var, at der var utilstrækkelig forskning. Nej, det var, som statsministeren sagde, jo en af de sager, hvor statsministeren godt turde sige, hvad han mente. Jeg er, svarede statsministeren, langt fra tilfreds med den udredning, og jeg er slet, slet ikke enig i dens konklusioner.

Så er det ikke sådan, må jeg spørge videnskabsministeren, at det, der er afgørende for, om vi får en ny udredning, er, om denne redegørelse leverer de svar, statsministeren ønsker?

(Kort bemærkning).

Videnskabsministeren (Helge Sander):

Jeg vil ikke kommentere hr. Per Clausens holdninger, men jo kun sige, at også inden for stort set alle områder har vi jo en lang række forskningsprojekter. Det kender vi jo også fra de pro-